

УДК 316.7:316.454.5]:004-043.2](045)
DOI <https://doi.org/10.24195/spj1561-1264.2025.1.4>

Гончарова Ольга Євгенівна

кандидат технічних наук, доцент,
докторантка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
вул. Старопортофранківська, 26, Одеса, Україна
orcid.org/0000-0003-1025-375X

ІМАНЕНТНА РЕАЛЬНІСТЬ ЛЮДСЬКОЇ СУТНОСТІ У ФЕНОМЕНАЛЬНІЙ ДІЙСНОСТІ В ПОСТСИНГУЛЯРНИХ УМОВАХ МЕТАКОМУНІКАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА

Актуальність проблеми полягає у зростаючому протиріччі між можливостями постсингулярного метакомунікаційного середовища та досингулярними навичками людського спілкування та відносин. Кардинальні зміни якості соціокультурного середовища та характеру комунікації людини в ньому за рахунок швидкого зростання машинізації на основі цифрових технологій демонструють виникнення можливостей як реалізації людського потенціалу, так і загрози втрати людиномірності шляхом заміни людиномірних кодів машинними алгоритмами. В цих умовах актуальність набувають створення інших концепцій людського мислення та взаємодії з машинними алгоритмами (МА), що ведуть до зростання здоров'я та людяності шляхом застосування метакомунікації для розширення можливостей людини та активізації її потенціалу.

Мета статті – показати необхідність та шлях створення в сучасних метакомунікаційних умовах надшвидкого світу та метакомунікацій багатовекторного, багатогранного, тензорного спілкування для створення умов для людської сингулярності.

Методи дослідження: постнекласична дослідницька традиція, синергетичний та феноменологічний підходи.

Результати дослідження. Технологічна сингулярність відбулася у метакомунікаційному середовищі, де значно змінилися умови та можливості спілкування та відносин. Для людської сингулярності вкрай потрібна організація співпраці та креація в багатовимірних умовах, де необхідними нормами для всіх стають **метакогнітивність, усвідомленість та синергетичність**. Нові складні умови вимагають розширення раціонального підходу до людської сутності від суб'єктно-об'єктних відносин до **феноменальних**. Проведено аналіз ресурсів, які вже є та які ще потрібні для вирішення питання організації нового порядку співпраці. Найважливішою умовою досягнення людської сингулярності є підвищення правосвідомості людини з усвідомленням необхідності користування багатовимірним правом на: – мрію, – гру, – результат, – помилку. Приведено основні принципи нового порядку співпраці, які відбивають цінності акторів у проектній взаємодії та їхній взаємозв'язок. Співпраця – це відкритий потік узгодження різних поглядів на Майбутнє, що є суттю наступного VII технологічного укладу. Предметом співпраці стає **життя людини**, її щастя, здатність реалізовувати своє призначення. Але при збільшенні порядку співпраці суттєво зростає відповідальність кожного за Майбутнє людства. Із виходом у Єдність є загроза і глобальної руйнації. Щоб цього не сталося необхідна гарантована несуперечлива єдність ірраціонального і раціонального в свідомості людини.

Ключові слова: іманентна реальність, людська сутність, феноменальна дійсність, сингулярність (технологічна, людська), постсингулярні умови, метакомунікаційне середовище, метакогнітивність, усвідомленість, синергетична взаємодія, креація, правосвідомість, цінності, життя людини, єдність, майбутнє, VII технологічний уклад.

Cōgitō ergō sum René Descartes /
«Пізнання – суть існування» Рене Декарт
(1596–1650)

«Людина – сутність, що пізнає» Іммануїл Кант
(1724–1804)

(22 квітня 2024 року виповнилося 300 років з дня народження великого мислителя!)

Вступ. У сучасних умовах пізнання нерозривно пов'язане із технологічними засобами пізнання. У пізнанні неминуче бере участь комунікація. У зв'язку зі швидким зростанням технологій та цифровізації комунікаційне середовище суттєво змінилося, увійшовши до стадії постсингулярності. Утворилося постсингулярне технологічне середовище. **Метакомунікація стала нормою для ком'юніті** [1, 2, 3].

Технологічна сингулярність – це момент в історії людства, коли науково-технічний прогрес є настільки швидким і складним, що будь-які спроби координації, орієнтації та навігації людського інтелекту в досингулярних умовах є недієздатними у постсингулярних [4].

На основі чого нам очевидно, що технологічну сингулярність вже пройдено?

- швидкість та обсяг передачі інформації вийшли на раніше недоступні порядки;
- досягнуто безпрецедентні метакомунікаційні можливості (доступність, миттєвість, без витрат, легкість);
- ШІ-нейромережі надають миттєвий доступ до оцифрованої людської спадщини для вирішення задач будь-якої складності.

Якою є загроза непостановки питання про необхідність досягнення людської сингулярності?

Існуюча цивілізація знаходиться на етапі становлення нових норм та стандартів спілкування та відносин. В такому середовищі нагальною стає проблема нових видів вже не просто самоадаптації людини, а її дійсно самоідентифікації та відповіді на питання світоглядного, філософського характеру – «де я людина в цій взаємодії із машиною?», «що таке моя людино-мірність?», «де вона в цієї взаємодії?», «які її прояви?» та інше [5, 6, 7, 8].

Теоретико-методологічними засадами цих аспектів відносно людини та процесу взаємодії є незворотність та самоорганізація, механізми якої керують самосвідомістю, мисленням, поведінкою, самореалізацією і саморозвитком людини в нових умовах.

Мета дослідження – необхідність кардинального перегляду комплементарності сучасних метакомунікаційних можливостей та адаптивних до них метакогнітивних навичок (метакогнітивності, усвідомленості) людської сутності з формуванням норми синергетичної взаємодії для людської сингулярності та вихід на новий порядок співпраці як відкритого потоку узгодження різних поглядів на Майбутнє, наближаючи втілення VII технологічного укладу – прямого освоєння Майбутнього [9].

Завдання дослідження – трансформація сучасного пізнання в умови, щоб пройти точку/момент людської сингулярності.

Методи дослідження: постнекласична дослідницька традиція, синергетичний та феноменологічний підходи.

Результати дослідження. *Людська сингулярність* – подія, після якої прогрес співробітництва та креації стає настільки багатовимірним, швидким і складним, що метакогнітивність, усвідомленість та синергетичність стають необхідною нормою для кожного та всіх.

Постійне збільшення вуглецевого сліду призвело до екологічної катастрофи. Один із прикладів цієї катастрофи – забруднення Світового Океану пластиком. За аналогією із пластиком відбувається катастрофічне забруднення НООСФЕРИ (цифрового Світового Океану) «інформаційним пластиком», який виробляють інформаційні соціальні мережі та штучний інтелект (ШІ).

Завдяки постсингулярному метакомунікаційному середовищу з'явилася можливість маніпулювати уявленнями кожної окремої людини. У «когнітивних війнах» машинні алгоритми виступають у ролі військових засобів розлюднення.

І, якщо ми не поставимо завдання, що нам потрібна співпраця та креація в багатовимірних та складних умовах, де є стан метакогнітивності, усвідомленості та синергетичності, то ми опинимося в умовах, коли «пластик» буде в голові кожного.

Ми перебуваємо у стані передлюдської сингулярності. Сингулярність – це короткострокова подія, трансгресивний перехід: досингулярність (процес) – сингулярність (момент, точка) – постсингулярність (процес).

Сьогодні необхідне розширення раціонального підходу до людської сутності: від суб'єктного до феноменального, тобто перехід від суб'єктно-об'єктних відносин до феноменальних. Для збереження людиномірності необхідне створення та гарантія несуперечливої єдності ірраціонального та раціонального і тим самим здійснення переходу до людини феноменальної.

Об'єкт – те, що пізнає суб'єкт; пізнане, що стало, ціле.

Суб'єкт – той, хто пізнає об'єкт, мислить, впливає на об'єкт; причина змін.

Феномен (пер. з грец. «Явище») – це предмет людського пізнання, його остаточно пізнати не можемо; наше уявлення у голові як образ чи концепт (все, що нам дається у ході спостереження).

Людина – це багатовимірне природне явище, що діє у чотирьох свободах: спілкування, відносин, подій і територій. **Без регулювання Спілкування та Відносин самотійно у нас буде «пластик» у голові.**

Принципами організації проектного співробітництва у досингулярних технологічних умовах (вертикальна ієрархія) є:

- B2B – бізнес для бізнесу;
- B2C – бізнес для клієнта;
- B2G – бізнес для держави.

Принципи самоорганізації у постсингулярних умовах (прямі недовідомі відносини між ком'юніті, природоподібна ієрархія):

- H2H – людина для людини/human to human;
- H2HC – людина для НР (Human community); – HC2H; – HC2HC.

Ресурси, які ми маємо для вирішення цього питання: *синергетика, феноменальна методологія, 6-мірний просторово-часовий континуум Бартіні, Інтернет WEB3* (децентралізований ІТ; на платформі *blockchain* – повністю верифіковані транзакції; захищене зберігання та передача даних таким чином, що контент не відчужується від автора), *III, VI технологічний уклад – NBICSGP-конвергенція* [10].

Які ресурси ще потрібні?

Необхідні норми та стандарти *синергетичної взаємодії* згідно з формулою:

$$\{1\} + \{1\} > 3$$

Захистом від загрози втрати людяності та людиномірності може бути інший стиль комунікації. Якщо раніше синергетичне спілкування було як можливе, то в постсингулярних технологічних умовах це має стати нормою і тоді ми говоримо про синергетичне пізнання.

Метакогнітивна синергетика. Метакогнітивність – увага до своєї розумової діяльності для вдосконалення пізнання можлива при гарантії наявності різноманітних позитивних зворотних зв'язків, самоорганізації, самоконтролю та самооцінки. Метакогнітивність ефективна у разі визнання своїх помилок та завдяки усвідомленню помилок відбувається вдосконалення своїх уявлень. Процес постійного уточнення власних уявлень необхідний для підвищення усвідомленості.

Для цього потрібно тримати у фокусі своєї уваги відкрите граничне питання: «Що є Людина?» І питати себе: Як я міркую? Як я ухвалюю рішення? Чому в голові виникають певні думки?

Для розвитку метакогнітивності важливо: – увага до ментальних процесів; – завдання питань; – створення палітри альтернативних відповідей.

Тоді заметакомунікації виникає не просто когнітивність, а метакогнітивність завдяки наявності позиції спостерігача. Пройшовши точку людської сингулярності, у нас з'явиться метакогнітивність як неминуча якість, метакогнітивна синергетика стане нормою. І тоді рівноважні баланси $\{1\} + \{1\} = 2$ розширяться до синергетичних балансів $\{1\} + \{1\} > 3$.

Зараз кожна людська особистість має можливість скористатися оцифрованою людською спадщиною. І кожна людина по-своєму взаємодіє з оцифрованою людською спадщиною через ІІІ. І тим самим має можливість отримати самостійно конвенційне узгодження з людською спадщиною. І виходити в експертну комунікацію у принципово іншому статусі підготовки. Отже, відпадає необхідність шукати рівноважного балансу, а відразу в діалозі синергетично з'єднувати різні точки зору для виходу в нові горизонти.

Багатомірне право для деконцентрованих ком'юніті.

ПРАВО – гра у слова. Право – це танець кохання та волі.

Є два види права: IUS та LEX. Їх відмінності наведено у таблиці 1.

Таблиця 1

IUS	LEX
Ius naturale природне право	Ius positivum позитивне право
правила Природи	система загальнообов'язкових норм, формалізованих державою
НОРМИ / ЗВИЧАЇ	ПРАВИЛА / ЗАКОНИ
САМОідентифікація: – людина; – феномен, явище.	Ідентифікація: – громадянин; – суб'єкт; – фізична особа; – юридична особа.

Завдяки WEB3 вже створено: **DeFi** – децентралізовані фінанси та **GameFi** – невідчужуваність контенту від користувача.

Для забезпечення Права Багатомірності **НЕОБХІДНО СТВОРИТИ**:

Delus – цифрова територія деконцентрованих правових відносин на базі WEB3, де можлива реалізація «Багатомірного Права» та

IusPlay – ПРАВОВА ГРА.

Коли ми говоримо про **Багатомірне Право**, то виникає питання: про яку **БАГАТОВИМІРНІСТЬ** йде мова?

Завдяки smart-технологіям вся рутинна робота переходить роботам, і в людини виникає завдання входу в *креаційну* (економіка творіння)/*креативну* (економіка творчості) економіку, де головною цінністю, що капіталізується, є «інші ідеї» (наднові та проривні), які неможливі без високоінтелектуальної діяльності. Високоінтелектуальна діяльність – це здатність породжувати інші ідеї, що відхиляються від традиційних схем мислення, швидко та ефективно здійснювати інтелектуальний прорив у вирішенні проблемних ситуацій [11].

Ядром «Багатомірного Права» є нероздільність та незлитність чотирьох прав: – *право на мрію*; – *право на гру*; – *право на результат*; – *право на помилку*. Існуючі правові технології у сфері «Позитивного Права» сьогодні сфокусовані на праві на результат та відповідальності за помилку. Людина має право на свободу слова і свободу думки. Вони зафіксовані у «Загальній декларації прав людини», ухваленій резолюцією 217 А (ІІІ) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. Текст Декларації є першим глобальним визначенням прав, які мають усі людські сутності, і складається з 30 статей.

Коли є право на мрію, тоді є право на гру, в якій людина матеріалізує мрію. Внаслідок чого виникає право на результат цієї гри та право на помилку – можливість обмежувати свою мрію.

Підвищення правосвідомості (чутливості до спілкування та відповідальності до відношення) сприяє зменшенню негативного «когнітивного сміття». Тобто, якщо раніше правосвідомість була ніби бажана, то сьогодні необхідно зробити так, щоб у нас з'явилося більш відповідальне ком'юніті та правосвідомість стала необхідною умовою входження до НС (Human Community) у результаті людської сингулярності.

І тоді нам потрібні інші Ігри, які допомагають сформувати та підвищувати правосвідомість. І тоді **IusPlay** – правова гра за умов **Delus** (деконцентроване право). Пояснимо поняття **Game&Play**.

Game – це змагання (гра за точними правилами).

Play – це вільна гра.

В умовах постсингулярної метакомунікації нам необхідно підвищувати правосвідомість (чутливість до спілкування) і тоді когнітивні викиди зменшаться і ми перестанемо засмічувати «Інформаційний Океан».

Таким чином, зміст нашого дослідження виходить на новий порядок: *постсингулярна метакомунікація, деконцентровані глокальні ком'юніті, людська сингулярність, іманентна реальність, феноменальна дійсність, синергетичні взаємодії $\{1\} + \{1\} > 3$, метакогнітивна синергетика, багатовимірне право: Delus & IusPlay, філософія людиномірності.*

Основні принципи, які покладено в основу нового порядку, відбивають цінності, на які спираються актори у проектній взаємодії. З їхньою допомогою відбувається приземлення «нового» порядку. Зображаємо когнітивний граф у вигляді квадрата, де чотири слова розташовані у вершин і виражають цінності та чотири слова – на сторонах квадрата відображають відносини між цінностями. У проектній співтворчості на цьому етапі формуються початкові норми для вибудовування рівновеликих відносин. Метафорично принцип можна назвати «вушком для голки», в якому міститься портал, що з'єднує небо і землю.

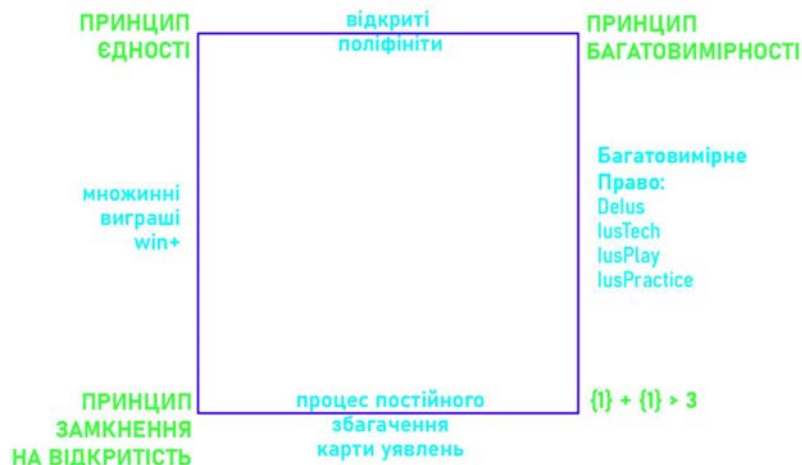

Рис. 1. Граф принципів нового порядку

Delus – це деконцентроване правове *цифрове середовище*, в якому відбувається багатовимірне право.

Багатовимірне Право – це система, технологія.

IusTech – правова техніка, створення правових форм (паспорт, вимоги написання наукової статті/дисертації, договір, платіжне доручення, тощо). Є ті, хто створюють правові форми і ті, хто користується ними залежно від правової майстерності.

IusPractice – правова практика.

IusPlay – це правова гра освоєння та застосування багатовимірного права.

А яка тепер співпраця може бути? Відповідь: **відкритий потік узгодження різних поглядів на Майбутнє**. Актуальність запровадження такого співробітництва підтверджується зміною технологічних укладів: VI технологічний уклад – NBCSGP-конвергенція та VII технологічний уклад – **пряме освоєння Майбутнього**. Якщо раніше більше вкладалося у розвиток машинних технологій, сьогодні ми приходимо до моменту, що необхідно вкладатися в людину та виводити її на новий рівень. І виникає не лінійний час, не лінійне Майбутнє, а багатовимірне Майбутнє і тому стоїть завдання – несутеречливого *поєднання різних уявлень про Майбутнє*, а не конкуренція про одне Майбутнє. І тут ми виходимо до *суті VII технологічного укладу – прямого освоєння Майбутнього*. Тож яка тепер співпраця може бути?

Спочатку потрібно поставити запитання: **Що сьогодні є предметом нашої співпраці?** До індустріальної епохи, коли мешкали в селах, у людей базовим предметом співробітництва було

сільське господарство. Коли почала розвиватися наука та індустріальне суспільство, предметом співробітництва став розвиток машин і технологій. Опинившись в інформаційному світі, предмет співпраці знову змінюється – і це сьогодні – **життя людини**. Не завжди життя кожної людини цінувалося однаково. Рабовласницький лад, феодальний, релігійна картина світу, наукова картина світу визначали різне ставлення до людського життя.

Сьогодні розвивається інклюзивне суспільство, коли кожен – цінний (інваліди на візках, дауни, діти індиго, гіперактивні та ін.) і ми підходимо до світу, коли людське життя стає цінністю. Декларація прав людини виникла через те, що людське життя цінне.

Наразі з'являється світ роботів, який може забезпечити людині розкішні умови. По суті, ШІ – це доступ до «речового лісу», хроніків Акаші та кожна людина може цим користуватися. Таким чином, ми опинилися у цих дивовижних постсингулярних технологічних умовах. **І предметом** нашого спілкування стає **життя людини**. А життя людини, щастя – це здатність реалізовувати своє призначення, покликання, місію і тоді *кожен має своє унікальне Майбутнє*. **Предметом нашої взаємодії стає Майбутнє**. Тоді співпраця щодо Майбутнього стає відкритим потоком узгодження різних уявлень про Майбутнє. Отже, співпраця переходить із формату голосування до формату **«відкритого та потокового погодження»** [12, 13].

Які перспективи нам доступні у разі нової форми співпраці? Відкривається новий обрій можливостей – вихід у *наступну людську постсингулярність*. Зараз ми знаходимося в періоді технологічної постсингулярності (VI технологічний уклад – NBCSGP-конвергенція) та досингулярності людської. І, створивши людську сингулярність, ми можемо вийти в постсингулярність людську – це якраз і є *VII технологічний уклад – пряме освоєння Майбутнього*. І сьогодні цим вже треба займатись.

Прогноз інших загроз – суттєво зростає відповідальність кожного за майбутнє людства як деконцентрованої антропо-квантової мережі. Квантовий характер мислення та його масштабність у глокальних ком'юніті визначається енергією кванта соціальної комунікації та визначає поведінку людини та ком'юніті у багатовимірності та багатогранності реалізації авторських сценаріїв життя. Квантом соціальної комунікації є *етика та естетика* ядра суспільного договору.

Завдяки глобальній метакомунікації *психовіруси та когніпаразити* можуть поширюватися з величезною швидкістю і, якщо сьогодні вони вражають локально, то в майбутньому вони можуть вразити все Людство глобально. Перебуваючи в Єдності з усім, ми можемо зруйнувати ВСЕ ВІДРАЗУ. Якщо сьогодні ми руйнуємо локально так чи інакше, то з виходом у Єдність з'являється можливість глобальної руйнації.

Висновки.

1. Момент технологічної сингулярності пройдено: – завдяки надшвидкості та обсягам передачі інформації, що вийшли на раніше недоступні порядки; – досягнуто безпрецедентні метакомунікаційні можливості (доступність, миттєвість, без витрат, легкість); – ШІ-нейромережі надають миттєвий доступ до оцифрованої людської спадщини для вирішення задач будь-якої складності. Існуюча цивілізація опинилася у постсингулярних умовах метакомунікації, що потребує обґрунтування *нових* норм і стандартів *спілкування та відносин*, а також здобуття людиною метакогнітивних навичок для формування норм *синергетичної взаємодії* $\{1\} + \{1\} > 3$ або $\{1\} + [1] > 3$, де $\{1\}$ – це *людинімірний код*, $[1]$ – це *машинний алгоритм (програма)*.

2. Цей цивілізаційний виклик потребує постановки питання *людської сингулярності*, зміни засобу мислення, спілкування та відносин. Ті, хто не має складного/дослідного/іноваційного мислення, знаходяться в групі ризику з високою ймовірністю опинитися в умовах нейрорабства. Машинні алгоритми (МА) можуть допомагати нам ставати дедалі все людянішими (розширяти діапазон творчих можливостей) або створюють загрозу виродження людяності. Людство знаходиться у стані когнітивної війни за допомогою машинних алгоритмів (МА) проти людиномірних кодів. В такому середовищі нагальною стає проблема нових видів вже не просто самоадаптації людини, а дійсно її самоідентифікації. Теоретико-методологічними засадами цих аспектів відносно людини та процесу взаємодії є незворотність та самоорганізація, механізми якої керують самосвідомістю, мисленням, поведінкою, самореалізацією і саморозвитком людини в нових умовах.

3. Для людської сингулярності потрібна співпраця та креація в багатовимірних умовах, де необхідними нормами для всіх стають *метакогнітивність* (увага до своєї розумової діяльності для вдосконалення пізнання), *усвідомленість* та *синергетичність*. Нові складні умови потребують розширення раціонального підходу до людської сутності від суб'єктно-об'єктних відносин до феноменальних для збереження людиномірності з гарантованою несуперечливою єдністю ірраціонального і раціонального в свідомості людської сутності.

4. Ресурси, які є для вирішення питання людської сингулярності: синергетика як теорія самоорганізації, феноменальна методологія, 6-мірний просторово-часовий континуум Бартіні, Інтернет WEB3, штучний інтелект, VI технологічний уклад NBICSGP-конвергенція. Ресурси, які ще потрібні: впровадження у спілкування норм та стандартів синергетичної взаємодії згідно формули $\{1\} + \{1\} > 3$, підвищення правосвідомості шляхом обґрунтування та використання багатовимірного права для деконцентрованих ком'юніті (нероздільність та незлитність чотирьох прав: – права на мрію; – права на гру; – права на результат; – права на помилку).

5. Новий порядок співпраці/взаємодії для досягнення людської сингулярності: *постсингулярна метакомунікація*, *деконцентровані глокальні ком'юніті*, *людська сингулярність*, *іманентна реальність*, *феноменальна дійсність*, *синергетична взаємодія*, *метакогнітивна синергетика*, *багатовимірне право*, *філософія людиномірності*.

6. Основні принципи, що покладено в основу нового порядку, відбивають цінності, на які спираються актори у проєктній взаємодії. Такими принципами є: *принцип єдності* (все зв'язано зі всім), *принцип багатовимірності*, *принцип замкнення на відкритість*, *синергетичний принцип $\{1\} + \{1\} > 3$* .

7. Предметом співпраці стає Життя Людини (здатність реалізовувати своє призначення). Нові норми спілкування та відносин у співпраці – це відкритий потік узгодження різних поглядів на майбутнє, що є суттю VII технологічного укладу – прямого освоєння Майбутнього.

8. Суттєво зростає відповідальність кожного за Майбутнє Людства як деконцентрованої антропо-квантової мережі/поток: перебуваючи у Єдності з Усім, є загроза і Глобальної Руйнації.

Багатовимірні висновки за сутністю статті можна представити як об'ємну багатовимірну нелінійну структуру з урахуванням Платонова тіла, де слова не є взаємозалежними одне від одного, а поєднуються одне з одним у багатовимірності. Вісім вершин символізують цінності/якості, дванадцять ребр – відношення, шість граней – ігри/можливості.

Рис. 2. Багатовимірна структура статті на базі Платонова тіла

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гончарова О. Цивілізаційна трансформація соціокультурного середовища: взаємодія {ЛЮДИНА}~[МАШИНА] в умовах smart-цифровізації. *Дослідження з історії і філософії науки та техніки*. Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, Дніпро: ПП «Ліра ЛТД», 2024. Випуск 33 (1). С. 21–32.

2. Honcharova O. THE GREAT WAR OF CIVILIZATION – THE WAR BETWEEN MACHINE ALGORITHMS (MA) AND HOMODOX. *International scientific conference «THE DAYS OF SCIENCE OF THE FACULTY OF PHILOSOPHY-2023»*, May 11–12, 2023 (ABSTRACTS) – Kyiv: Publishing centre «Kyiv University». P. 615–623.

3. Гончарова О., Єзерський В. Маніфест цифрової етики інноваційного інтелекту. *Південноукраїнські наукові студії: VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених* (м. Одеса, 04-05 грудня, 2023 р.). С. 72–76.

4. Єзерський В., Гончарова О. Іманентна реальність людської сутності у феноменальній дійсності в постсингулярних умовах. *VII Міжнародна наукова конференція здобувачів вищої освіти, молодих вчених «МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»*, 23-24 травня 2024 року, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». С. 164–172.

5. Гончарова О. Філософська концепція людини та людиномірності. *Наукове пізнання: методологія та технологія / Філософія / Засновник: Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»*, Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2024. Випуск 1(53). С. 56–62.

6. Мелков Ю. Людина в постнекласичній науковій картині світу. *Філософія освіти*. Київ: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2015. № 2 (17). С. 222–234.

7. Єршова-Бабенко І.В. Філософське подання психіки в аспекті проблеми єдності (цілісності) людини у філософії і методології науки. *Ідеї. Філософський часопис. Спеціальні наукові випуски*. 2021, № 3(17). С. 56–64.

8. Єршова-Бабенко І.В., Жижко Т.А., Психомірність людини та її поведінки : монографія. Київ : ЦП Компрінт, 2024. 222 с.

9. Nesterova M., Spulber D. Values of Trust and Social Cohesion in the Modern Socio-Cultural Space. *Socio-Cultural Management Journal*. 2020. Volume 3. Number 2, pp. 122–137.

10. Stovpets, O., Borinshtein, Y., Yershova-Babenko, I., Kozobrodova, D., Madi, H., & Honcharova, O. Digital technologies and human rights: challenges and opportunities. *Revista Amazonia Investiga*, Desember. 2023. Vol. 12 (72), P. 17–30. (in English).

11. Борінштейн Є.Р. Стратегії формування творчої особистості: методи, форми, прийоми / *Стратегії формування творчої особистості: методи, прийоми, форми: колективна монографія* / авт. кол. В.Г. Кремень та інші. Київ: Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2020. С. 59–96.

12. Mielkov, Yu. The Notion of ‘Open Science’: its Values and Meaning for the Higher Education System. *Philosophy of Education*, 2021. 27(2), С. 8–23.

13. Zinchenko, V., Mielkov, Y., Nych, T., Abasov, M., Trynyak, M. Human Thinking in the Age of Generative A.I.: Values of Openness and Higher Education for the Future. III International Conference on Electrical, Computer and Energy Technologies (ICECET 2023). Cape Town-South Africa, 2023. P. 897–902.

REFERENCES

1. Honcharova O. (2024). Tsivilizatsijna transformatsiya sotsiokul'turnogo seredovushchya: vzaemodiya {LUDUNA}~[MASHINA] v umovakh smart-tsifrovizatsii [Civilizational transformation of the socio-cultural environment: interaction {HUMAN}~[MACHINE] in the context of smart-digitalization]. *STUDIES IN HISTORY AND PHILOSOPHY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY*. Dniprovskyy natsional'nyy universitet imeni Olesya Gonchara, Dnipro: PP “Lira LTD”. Vypusk 33 (1). S. 21–32 [in Ukrainian].

2. Olha Honcharova. (2023) THE GREAT WAR OF CIVILIZATION – THE WAR BETWEEN MACHINE ALGORITHMS (MA) AND HOMODOX. INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE «THE DAYS OF SCIENCE OF THE FACULTY OF PHILOSOPHY-2023», (ABSTRACTS). Kyiv: Publishing centre «Kyiv University». P. 615–623 [in Ukrainian].

3. Honcharova, O. Ye., Yezer'skyy, V. B. (2023). Manifest tsifrovoyi etiki inovacijnogo intelektu [Manifesto of digital ethics of inovative intelligence]. *Pivdenoukraïns'ky naukovy studii : VI Vseukraïnska naukovo-praktychna konferentsiya studentiv ta molodykh vchenykh* (m. Odesa, 04–05 grudnya, 2023 r.), 72–76 [in Ukrainian].

4. Yezers'kyi V., Honcharova O. (2024). Imanentna real'nist' luds'koy sutnosti u fenomenalnyi diysnosti v postsingulyarnykh umovakh [The immanent reality of human essence in phenomenal reality in post-singular conditions]. VII Mizhnarodna naukova konferentsia здобувачів вищої освіти, молодих вчених "METODOLOGY TA TEKHOLOGY SUCHASNOGO PHYLOSOPHS'KOGO PYZNANNYA". Derzhavnyy zaklad "Pivdennoukraïns'kyi natsional'nyy pedagogichnyy universitet imeni K. D. Ushyns'kogo". S. 164–172 [in Ukrainian].
5. Honcharova, O. Ye. (2024). *Phylosophska kontseptsiya lyudyny ta ludynomirnosti* [The philosophical concept of human and humandimensionality]. *NAUKOVE PYZNANNYA: METODOLOGY TA TEKHOLOGY / PHYLOSOPHY*. Zasnovnyk: Derzhavnyy zaklad "Pivdennoukraïns'kyi natsional'nyy pedagogichnyy universitet imeni K. D. Ushyns'kogo". Odesa: Vydavnychyy dym "Gelvetyka". Vypusk 1 (53). S. 56 – 62 [in Ukrainian].
6. Mielkov Yu. (2015) *Lyudyna v postneklasuchnyi naukoviy kartini svitu* [Human in the post-non-classical picture of the world]. *Philosophiya osvitu*. № 2 (17). S. 222–234 [in Ukrainian].
7. Yershova-Babenko, I. V. (2021). *Filosofs'ke podannya psykhyky v aspekti problemy yednosti (cilisnosti) lyudyny u filosofiyi i metodologiyi nauky*. [Philosophical presentation of the psyche in the aspect of the problem of unity (integrity) of man in the philosophy and methodology of science]. *Yideyi. Filosofs'kyj chasopys. Special'ni naukovy vypusky*. №3 (17). S. 56–64 [in Ukrainian].
8. Yershova-Babenko, I. V., Zhizhko T.A. (2024). *Phikhomirnist' lyudyny ta ii povedinky* [Psychomericity of person and his behavior] : monografiya. Kiev : *TsP Komprint*. 222 s. [in Ukrainian].
9. Nesterova M., Spulber D. (2020). Values of Trust and Social Cohesion in the Modern Socio-Cultural Space. *Socio-Cultural Management Journal*. Volume 3. Number 2, pp. 122–137 [in English].
10. Stovpets, O., Borinshtein, Y., Yershova-Babenko, I., Kozobrodova, D., Madi, H., & Honcharova, O. (2023). Digital technologies and human rights: challenges and opportunities. *Revista Amazonia Investiga*, Desember, 2023. Vol. 12 (72), P. 17–30 [in English].
11. Borinshtein Ye.R. (2020). *Stratehii formuvannia tvorchoi osobystosti: metody, formy, pryiony* [Strategies for the formation of creative personality: methods, forms, techniques] // *Stratehii formuvannia tvorchoi osobystosti: metody, pryiony, formy: kolektyvna monohrafiia / avt. kol. V.H. Kremen ta inshi*. Kyiv: Instytut obdarovanoi dytyny NAPN Ukrainy. S. 59–96 [in Ukrainian].
12. Mielkov, Yu. (2021) The Notion of 'Open Science': its Values and Meaning for the Higher Education System. *Philosophy of Education*, 27(2), S. 8–23 [in English].
13. Zinchenko, V., Mielkov, Y., Nych, T., Abasov, M., Trynyak, M. (2023). Human Thinking in the Age of Generative A.I.: Values of Openness and Higher Education for the Future. III International Conference on Electrical, Computer and Energy Technologies (ICECET 2023) 16-17 November, Cape Town-South Africa, 897–902 [in English].

Honcharova Olha Evgenivna

Candidate of Technical Sciences, Associate Professor,
 Doctoral Student of the Department of Philosophy,
 Sociology and Management of Sociocultural Activity
 South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky
 26, Staroportofrankivska str., Odesa, Ukraine
 orcid.org/0000-0003-1025-375X

IMANENT REALITY OF HUMAN ESSENCE IN PHENOMENAL REALITY IN POST-SINGULAR CONDITIONS OF THE METACOMMUNICATIVE ENVIRONMENT

The relevance of the problem lies in the growing contradiction between the capabilities of the post-singular metacommunication environment and pre-singular skills of human communication and relationships. Cardinal changes in the quality of the socio-cultural environment and the nature of human communication in it due to the rapid growth of mechanization based on digital technologies demonstrate the emergence of opportunities for both the realization of human potential and the threat of losing human-dimensionality by replacing human-dimensional codes with machine algorithms. In these conditions, the creation of other concepts of human thinking and interaction with machine algorithms (MA), leading to the growth of health and humanity through the use of metacommunication to expand human capabilities and activate his potential, becomes relevant.

The purpose of the article is to show the need and the way to create in modern metacommunication conditions of the ultra-fast world and metacommunications of multi-vector, multifaceted, tensor communication to create conditions for human singularity.

Research methods: post-non-classical research tradition, synergetic and phenomenological approaches.

Research results. Technological singularity has occurred in a metacommunication environment where the conditions and possibilities of communication and relationships have changed significantly. Human singularity urgently requires the organization of cooperation and creation in multidimensional conditions where metacognition, awareness and synergy become necessary norms. New complex conditions require the expansion of a rational approach to human essence from subject-object relations to phenomenal ones. An analysis of the existing resources that are still needed to resolve the issue of organizing a new order of cooperation is carried out. The most important condition for achieving human singularity is increasing human legal consciousness with an awareness of the need to use the multidimensional right to: – a dream, – a game, – a result, – a mistake. The main principles of the new order of cooperation are presented, reflecting the values of actors in project assistance and their relationship. Cooperation is an open flow of coordination of different views on the Future, which is the essence of the VII technological order. The subject of cooperation is human life, his happiness, the ability to realize his destiny, fulfill his mission. But with an increase in the order of cooperation, the responsibility of everyone for the future of humanity increases significantly. With the exit to Unity there is a threat and global destruction. To prevent this from happening, a necessary guaranteed non-contradictory unity of the irrational and rational in human consciousness is necessary.

Key words: immanent reality, human essence, phenomenal reality, singularity (technological, human), post-singular conditions, metacommunication environment, metacognition, awareness, synergetic interaction, creation, legal consciousness, values, human life, unity, future, VII technological order.